

TRI PRASETA

Napisala: Marina Milivojević-Madžarev

Dramska igra za četiri glumca na osnovu bajke o Tri praseta i Vuku. Na početku dramske igre vuk i tri praseta su prijatelji. Nevolje nastaju kada dođe zima i tri praseta požele da naprave kuću na livadi kako bi se sklonili od zime i zaštitili od grabljivaca. Vuk ne želi da prasići grade kuću na njegovoj pradedovskoj livadi. Prasići smatraju da livada pripada više njima nego vuku jer oni žive na livadi, a vuk u šumi. Čija je livada i kakvu kuću treba podići?

Narator

Gile

Mile

Cile

Vučko

I scena

Suncem obasjana idilična poljana. Idilična jesen. Na poljani se vuk i tri praseta pantomimski igraju "razbojnika". Iz dubine pozorišne sale dopire off naratora.

NARATOR

Jednom davno na jednoj poljani živela četiri druga - vuk i tri praseta. Tri praseta i vuk! Zvuči vam nelogično i neobično? Ali molim vas lepo zašto ne bi bili prijatelji ako se zna da je vuk dobručina i drugarčina, a da su prasići bezbrižni veseljaci? Pa oni bi zauvek živeli u sreći i slozi da nije bilo izvesnih problema oko vatre i nekih kuća. Na žalost, takve trice se ponekad ispreče između prijatelja. Pitate se kako je moguće da vučija dobručina postane krvoločna i šta se dogodilo bezbrižnim prasićima pa su podigli čak tri kuće? Kako su se i zbog čega prijatelji posvađali? E u tome i jeste tajna ove priče. Poslušajte i pogledajte ...

Četiri drugara - vuk i tri praseta pevaju pesmu.

Ujutro ja sam radostan vrlo
I pevam dok ne zaboli grlo
S družima po polju jurim

Bezбриžnoj igri u susret žurim.

Jer život je samo igra
A ja se vrtim kao čigra.

Ceo dan provodim u radosti
Nedelja teče bez žalosti
Mesec proleti za tren oka
Godina je puna životnog soka.

Jer život je zato vesela igra
A ja se od vrtim kao čigra.

Čak i kad se desi nešto ružno
Ne osećam se ni malo tužno
Ne pitam se ko je i kol'ko kriv
Znam da svako od nas je stvor živ.

Jer život je samo igra
A svet se vrti kao čigra.

Na kraju songa tri praseta se udruže i zajedno napadnu Vučka. Sa lakoćom ga savladaju. Vreme se lagano menja. Postaje sve hladnije.

GILE	Jupii! Opet smo pobedili!
VUČKO	E ovo se ne važi! Rekli smo da trojica ne mogu da napadnu jednoga. Ne važi se!
MILE	U redu, ne važi se! Idemo od početka!
CILE	Ja ne mogu. Hladno mi je.
VUČKO	Stvarno je je zahladnelo. Vreme je za stihovanje jesenjih soneta.
CILE	Kaži mi neki topao stih. Apćiha!
VUČKO	<i>Kada nastupi jesenja hlad gunj ću svoj tebi dati tad. Zdravo!</i>
GILE	Ideš kući?

- VUČKO Ma kakvoj kući! Idem do jazbine da Ciletu donesem gunj. Odmah se vraćam.
- GILE Pa to sam i rekao! U jazbinu - kući!
- VUČKO *Kuća je moja livada i šuma!
Srce mi je željno širokog drum!
Slobodna, poetska duša sam ja
Dom mi je stoga zemlja skoro sva!*
- GILE Ja ne umem da govorim u stihu, ali bih voleo da imam svoju kuću.
- CILE Topli dom. (šmrkće)
- VUČKO Ma hajte, mili prijatelji! Šta će vam to?! Pa kuća je za male, sitne duše. Kuće guše široke vidike! Kuće i najlepšu poeziju pretvaraju u čistu prozu!
- GILE Da ali kad dođe zima ... Ti imaš krzno, kandže, oštre zube. Možeš da se greješ i sam da se braniš, a mi?
- VUČKO Ah niste ni vi baš bespomoćni ... imate ...
- GILE Šta imamo?
- VUČKO Imate mene za prijatelja!
- GILE Dok ti dođeš iz jazbine nama se svašta može dogoditi.
- MILE Vučko je u pravu. Držimo se zajedno i niko nam ništa neće moći, čak ni zima.
- VUČKO Tako je ortak! Svi za jednog jedan za sve!
- CILE Jesi li siguran, Mile, da nas drugarstvo može zagrejati kada dođe hladna zima?
- GILE Hajde da zajedničkim snagama podignemo kuću. Tako ćemo proveriti koliko je naše drugarstvo stvarno čvrsto.

- VUČKO Ali kome je potrebno takvo dokazivanje?
Meni nije! Uostalom, kuće kvare prirodne
pejzaže.
- GILE Ne, ako se skladno ukomponuju sa
odgovarajućom bašticom.
- VUČKO Jao, Gile odkad ti voliš bašte? Baštice,
cvetići, leptirići govoriš kao neki ženski
petko!
- Cile se nakašlje. Vučko u pola rečenice skida svoj gunj i ogrne Cileta.
- GILE A ti kao običan neotesanko!
- VUČKO Gile je ženski petko! Ženski petko!
- GILE Nevaspitanko ...
- VUČKO Ženski petko! Ženski petko!
- GILE Musavko ...
- VUČKO Ženski petko! Ženski petko! Ženski
- CILE Vučko prestani, to što nam je hladno ne
znači da smo curice.
- MILE Mir! Svako ima pravo na svoje mišljenje i
Vučko i Gile, ali to nije razlog za svađu
među prijateljima.
- VUČKO Ma nismo se mi svađali, Gile i ja samo
onako ... drugarski ...
- GILE Ma da! Vučko je moj drug! Izvini Vučko ako
sam te uvredio!
- VUČKO Ma u redu je, ja sam prvi počeo.
- GILE Ne ja sam.
- VUČKO Ma kakvi ti, ja sam!

MILE Nije bitno ko je prvi počeo. Bitno je da već jednom prestanete.

GILE Evo prestali smo.

VUČKO Prestali skroz. Gile je moj ortak.

GILE Vučko je moj drug.

VUČKO Vučko se smrzao. Idem do jazbine da uzmem još jedan gunj. Vidimo se uskoro!

Prasići se pozdravljaju sa Vučkom. Ostaju sami.

GILE Ode on svojoj kući.

CILE Vučko je u stvari dobar drug. Voleo bih da mogu i ja kao on da odem u svoju kućicu pa makar ona bila i najmanja na svetu.

MILE Igrali ste se kod njega u jazbini?

CILE Samo jednom na kratko. Vrlo je mala i neugledna, čak po malo i prljava ...

GILE Njemu sigurno tako odgovara. Njegova je!

CILE Da znate samo kako je topla Vučkova jazbina.

MILE Eh, nama je toplo samo kada se zbijemo jedni uz druge.

CILE Kad dođe prava zima neće nam ništa vredeti što se pribijamo. Smrznućemo se! Ja moram da nađem sebi toplu jazbinu. Hladno mi je.

MILE Ako se razdvojimo svako od nas će biti lak plen za zimske grabljivice. Ili ćemo se svi smestiti u jednu jazbinu ili svi ostajemo napolju.

CILE Ali gde da nađemo toliku jazbinu?

- GILE Obrni okreni opet izađe na isto. Moramo sebi napraviti kuću.
- MILE Ali Vučko je rekao da on ne bi želeo da se na ovoj livadi gradi kuća.
- Počinje kiša. Vučko dolazi u drugom gunju. U jednoj ruci mu je kišobran u drugoj ćebe.
- CILE Ostaješ sa nama?
- VU^KO Ne vredi. Pada kiša.
*Sad kiša pada i ovčarska stada
 ne traže lada' jer jesen je mlada!*
 Jao društvo ne da mi stihovi idu od ruke.
 Kiša budi u meni elegična, poetska raspoloženja. Šteta je samo što ne možemo da se igramo. Avaj, ništa nije savršeno. Ogrnite se ovim ćebetom. Kiša će sigurno brzo prestati. Vidimo se kad grane sunce.
- Vučko odlazi.
- GILE Ode on svojoj toploj kući!
- CILE Hladno mi je! Dobiću kijavicu!
- MILE Siroti moj Cile! Dođi da se pribijemo jedno uz drugo.
- GILE Ako stvarno hoćeš da mu pomogneš pomozmi nam da napravimo kuću.
- MILE Ali Vučko je rekao ...
- GILE Tebi je Vučko važniji od bolesnog Cileta? (nema odgovora) Ako ne sagradimo kuću vetar će nas oduvati kao suvi list.
- MILE Vučko bi na to rekao da bi bilo divno leteti po svetu kao list.
- GILE Samo što mi nismo lišće nego prasići.

- MILE A zašto ne pozovemo Vučka da zajedno napravimo kuću!
- CILE E, da Gile, o tome nismo pričali ...
- GILE Ne može! U stvari, Vučko ima jazbinu. Šta će njemu naša kuća? Ne brini Mile, neće se Vučko ljutiti na nas. Ja ću mu sve objasniti. Razumeće nas Vučko. Vučko je naš drug.

II scena

Idilična poljana posle kiše. Tri praseta grade jednu kuću. Gile razmerava. Cile i Mile drže kočeve kojima određuju gde će kuća stajati i kolika će biti.

- CILE Dom moj dom, topao i tih
kao sunca sjaj, kao pesme stih
- GILE Dom moj dom, komforan i mek
kao zlatni vek, kao dubok džep.
- MILE Dom moj dom, skroman je i lep
kao gnezdo ptice, kao zebin rep.
- CILE Dom moj dom u njemu je moć
da toplotom blaži ovu hladnu noć.
- GILE Dom moj dom u njemu se zna
u njemu vlada udobnost sva.
- MILE Dom moj dom najmilije moje
u njemu živi srce tvoje.
- CILE Ja mislim da ti Gile preteruješ. Mi takvu
kuću ne možemo završiti do početka zime.
- GILE Dom mora biti solidan tako da se u njemu
može bez problema provesti više zima.
- CILE Hajde mi prvo da vidimo kako ćemo da
prezimimo ovu zimu.

- GILE Ne i ne! Privremeno rešenje nije nikakvo rešenje.
- CILE Kaži i ti nešto Mile.
- MILE I ja mislim, Gile, da je Cile malkice u pravu. Biblioteka nam baš i nije potrebna.
- GILE A gde ćemo da držimo knjige?
- MILE Ali mi nemamo knjige.
- GILE Onaj ko ima kuću vremenom nabavi i knjige.
- MILE A salon?
- GILE Pa gde misliš da primaš goste?
- CILE Goste ćemo primati u sobi, a knjige ćemo držati na polici. Dovoljni su nam kuhinja, kupatilo i jedna soba.
- GILE Za iole pristojan standard svako mora imati sobu, plus zajednička kuhinja, kupatilo, biblioteka i salon.
- CILE Vučko ima samo jednu toplu jazbinu i to mu je sasvim dovoljno.
- GILE E meni nije dovoljno! Ja hoću lepo da živim.
- CILE A ja hoću da se što pre uselimo. Smrzao sam se!
- MILE Predlažem da svako kaže kako zamišlja naš zajednički dom pa da onda nađemo srednje rešenje. Neka počne Cile.
- CILE Moja kuća je moj dom - tih, miran i mirišljav. Skromni dom u kome se sreću miris borovih greda, svetlost zalazećeg sunca i toplota čaja od jasmína.

- GILE Moj dom to je kuća sa zavesicama i roze tapetama na cvetiće, sa kaminom i velikom foteljom, sa kuhinjom i frižiderom klavirom i salonom, lakovanim parketom, tepihom i tapisonom, abažurima, ormarima, kupatilama i penjoarima ... komforan skroz!
- CILE To nećemo napraviti ni za deset godina!
- GILE Ja ga tako zamišljam. A kako ti zamišljaš našu kuću, Mile?
- MILE Porodični dom u kome smo svi kao jedan. Kuća treba da nas ujedini ...
- GILE Pa to nije sporno. To svako od nas želi.
- MILE Da, ali kako to da postignemo?
- Dolazi Vučko.
- VUČKO Zdravo drugari! Čega se to igrate?
Vučko je dotrč'o brzo k'o čigra
Na pomolu je nova igra!
- CILE Gradimo topli dom za hladnu zimu.
- VUČKO Meteorolozi su rekli da zima neće biti hladna.
- GILE Mi ćemo ipak da napravimo kuću. Za svaki slučaj. Uostalom i ti imaš toplu jazbinu.
- VUČKO Da ali jazbina i kuća ...
- MILE Čak i kad bi smo hteli da živimo u jazbini to bi bilo nemoguće. Ne postoji toliko velika jazbina.
- VUČKO Sigurno je niste ni tražili.
- GILE A je l' tebi krivo što mi pravimo kuću?
- VUČKO Ma ne ... krivo mi je jer više nećemo moći da se igramo. Vi sad morate da radite.

MILE Pomozi nam. Shvati to kao novu igru.

VUČKO Je li?

MILE Društvo, Vučko će nam se ipak pridružiti!

Prasići Vučku daju štap za razmeravanje. Gile razvlači konopac od ugla do ugla, od štapa do štapa. Ponestane mu kanapa.

VUČKO Mislim da će nam faliti još kanapa i nekoliko štapova.

GILE Idem ja po kanap, a ti Mile napravi štapove. Vas dvojica se ne pomerajte.

VUČKO Ne beri brige.

Gile i Mile odlaze.

VUČKO Ej Cile zar nije ovo mnogo veliko za kuću?

CILE Aha, ali tako hoće Gile.

VUČKO Ma šta zna Gile! Hajde malo da smanjimo.

CILE Ne smem, ljutiće se Gile.

VUČKO Ma neće Gile primetiti, veruj mi.

Vučko pomera kočeve i konopac.

CILE Joj Vučko nemoj videće nas. (prikluči se)
Ako nešto primete ja ću reći da si ti kriv.

Kočevi su pomereni. Mile se vraća sa naramkom štapova.

VUČKO Joj kako si divne štapove napravio, Mile.

MILE Napravio sam ih po uzoru na one sa kojima smo se igrali Robin Huda.

VUČKO Šteta je što više nećemo moći da se igramo. Vi morate da gradite kuću. Od silnog rada

izaći će vam žuljevi po rukama, a na leđima
će vam se od tereta pojaviti grba.

- CILE Ih neće valjda!
- VUČKO Hoće, hoće. Video sam to kod mnogih koji
su *puno radili, gradili, kuću sadili, a cveće
vadili, srce i dušu jadili ...*
- MILE Ali mi ćemo samo malo da radimo.
- CILE Ali Mile, kuća se ne pravi tek tako. Istina je
da ćemo morati dobro da zapnemo.
- MILE Eh, ništa nije savršeno ...
- VUČKO Ko zna, možda ćemo idućeg proleća ponovo
moći da se igramo Robin Huda.
- MILE Ja bih voleo sad da se igram.
- CILE Ja imam rešenje. Hajde da brzo napravimo
kuću od brvana pa da se onda svi igramo.
- VUČKO Ja imam još bolji predlog. Hajde prvo malo
da se igramo Robin Huda pa posle da
pravimo kuću. Štapovi su odlični za igru.
- MILE Ali ti štapovi bi trebalo da imaju drugačiju
namenu.
- VUČKO Ne izvlači se iz borbe Litl Džone neće ti to
pomoći!

Vučko štapom dirka i golica Mileta. Njih dovoje dohvati štapove. Vučko i Mile se
zaigraju i rasture sve što je do sada napravljeno.

- MILE Ja sam Litl Džon najveći borac!
- VUČKO Posle mene!
- Dolazi Gile sa kanapom.
- GILE Prestanite! Smesta prestanite!

- VUČKO Ah to! Ne brini ja ću to sve namestiti.
- GILE Ne treba ja znam bolje!
- Gile je veoma ljut. Namešta konopce i štapove. Cile i Mile su pokunjeni.
- VUČKO Ja mislim Gile da ti nemaš pravo da se ljutiš na nas. Igrali smo se pa šta?
- GILE Ponašate se kao deca! A ti Cile isti si ko oni! Obećao si mi da ćeš mi pomoći, a ti ...
- MILE To što smo se mi malo zaigrali sa Vučkom to nije razlog da nas sad grdiš.
- CILE Ja sam obećao da ću ti pomoći da napravimo topli dom, a ne skalameriju od cigala! Ti si taj plan sam nametnuo.
- VUČKO Aha tako znači! Stavljam na glasanje Giletov plan. Šta ti misliš Cile?
- CILE Sasvim nam je dovoljna kuća od brvana.
- GILE Ne dolazi u obzir! Od cigla ili nikakva!
- CILE Ja nemam nameru da dirinčim do proleća!
- GILE A ja nemam nameru da svake godine iznova pravim kuću. Zato ćemo graditi kuću od cigala!
- CILE Od drveta ili nikakva!
- GILE Od cigala ili nikakva!
- MILE Može i od slame, samo da je zajednička!
- GILE Od slame?! Ne dolazi u obzir!
- CILE Nikako! Mora biti od drveta!
- GILE Od cigala!

VUČKO Dobro, dobro, materijal je vidimo sporan. A da li bar znate kolika kuća treba da bude?

GILE Znam. Ovolika!

Gile namesti štapove.

VUČKO A šta ti misliš Cile?

CILE Ja sam za ovoliku.

Cile krene da pomera štapove.

GILE Ostavi moje štapove na miru!

CILE Nisu to samo tvoji štapovi! Oni su i moji!

Dva praseta se poguraju oko štapova.

MILE Gile, Cile ...

VUČKO Ma pusti ih Mile sami su hteli da prave kuću pa neka se sad svađaju. Zašto ti da ih miriš?

MILE Zato što od svega najviše volim mir!

Gile i Cile se otimaju oko štapa. Mile im priđe da ih razvadi. Štap pukne i Mileta udari po glavi. Mile bolno jaukne.

CILE Gile, povredili smo Mileta. Tako se stidim.

GILE Braćo prasići ja mislim da mi imamo faktor razdora u našim redovima.

MILE A to je?

GILE Vučko! Vučko mora da ode ako želimo da napravimo kuću.

VUČKO Zašto ja? Pa vi ne možete da se dogovorite.

- CILE Da ali ti nas još više podgovaraš. Mene si nagovorio da pomerim štapove
- VUČKO Ma zar bih ja mogao da vas na bilo šta nagovorim da vi to niste hteli?
- GILE Vučko mislim da je krajnje vreme da odeš.
- VUČKO E neću! Imam i ja pravo na ovu poljanu.
- GILE Ali nemaš pravo da nam podmećeš svađu.
- VUČKO Ma nemoj?! A vi imate pravo da na mojoj poljani gradite svoju kuću?
- GILE Ako ti je krivo što mi pravimo kuću zašto i ti ne napraviš sebi jednu?
- VUČKO Zato što neću! *Neću pa neću, kuća mi kvari poetsku sreću!*
- CILE Nisi fer. Imamo mi svoja prava.
- VUČKO Imate, ali manja nego ja!
- MILE Po čemu to?
- VUČKO Na ovoj livadi živeli su svi moji preci. Mene za ovu livadu vezuju uspomene zato niko ovde nije nikada gradio kuću. Nećete ni vi!
- GILE Baš nas briga gde je živio tvoj praded! Nas trojica smo stalno ovde, a ti si malo u šumi malo na poljani. Poljana je naša!
- VUČKO E nije nego moja!
- CILE Naša i mi ćemo sebi sagraditi kuću.
- VUČKO Ja vam neću dati!
- GILE To ćemo tek videti!
- VUČKO E neću više nikada da se igram s vama!

Vučko demonstrativno odlazi.

MILE Oh, teško nama. Sad će se sigurno Vučko stvarno naljutiti na nas.

GILE Razlog više da napravimo čvrstu, solidnu kuću koja će nas i štititi i grejati - od cigle.

CILE Nemamo vremena za kuću od cigala. Moramo brzo da gradimo. Najbrže se od brvana pravi kuća.

GILE Od cigle!

CILE Od brvana!

GILE Od cigle!

MILE Prekinite!

GILE Ja neću, neka on prekine.

CILE E neću ja, nego ćeš ti!

Cile i Gile se pobiju premo Miletovih leđa. Zatamnjenje.

III SCENA

Mile gradi kućicu od slame i peva pesmu. Oko nje se šunja Vučko.

Kad nema ljubavi,
kad nema sloge,
kuća je poprište
surove borbe.
Bolje je biti sam
I nemati ništa
neg mesto doma
imati razbojišta.

VUČKO Kad ja dunem i vatru sunem srušiću ti kuću!

Vuk se zaleti i udari u kućicu od slame. Kućica se rasklimatala.

- MILE Šta si to uradio Vučko? U stvari, tako mi i treba. (rušeći kućicu) Evo ti, evo ti, nevaljala kućo! Još i još!
- VUČKO Ne ljutiš se što sam ti srušio kuću?
- MILE Ne! Ja sam kriv. Zbog proklete kuće smo te nas troje na grozan način oterali.
- VUČKO I to sa pradedovske livade!
- MILE Vučko, izvini molim te. Reci, sad kad smo kvit - ja sam tebe oterao ti si meni srušio kuću, sad smo ponovo prijatelji, zar ne?
- VUČKO Jesmo!
- MILE Jao mili moj Vučko. Da znaš samo kako si mi nedostajao! Od kad su sagrađene kuće ni sa kim se više ne viđam. Cile se zavukao u kuću i leči kijavicu, a Gile stavlja pločice u kupatilu.
- VUČKO Znao sam ja ... skučena livada, skučene i duše. Mile, ako si mi pravi drug hajde da se igramo igre „Kad ja dunem i vatru sunem...” Toga sam se igrao sa drugim vučićima kad sam bio mali, samo što će sada cilj igre biti da se četiri prijatelja ponovo ujedine.
- MILE Misliš Cile, Gile, ti i ja? Propala stvar. Neće se oni maći iz svojih kuća.
- VUČKO E u tome i jeste vic. Srušićemo im kuće.
- MILE Vučko, šta ti pada na pamet?
- VUČKO Ma saslušaj me do kraja. Jesi li rekao da su vas kuće razdvojile?
- MILE Jesam ali ...

- VUČKO Pa kad bi kuće nestale onda bi se njih dvojica vratili nama. Razumeš drugar?
- MILE Vučko, oni vole svoje kuće i kad bismo ih srušili oni bi nas zamrzeli.
- VUČKO Ali mi to možemo da izvedemo tako da oni ne saznaju ko je to uradio.
- MILE Čak i da ne saznaju grišće me savest.
- VUČKO Ih, savest, jaka stvar! Misliš da njih grize savest što smo ti i ja ostali sami?
- MILE Svejedno, neću da im rušim kuće.
- VUČKO Ali zašto kad bi to bilo vrlo korisno?
- MILE Zato što nije lepo. Vučko, ako samo pipneš njihove kuće ja ću se naljutiti na tebe.
- VUČKO Previše si dobar, Mile. Ne ljutiš se što sam tebi srušio kuću, a braniš njihove.
- MILE Moja kuća nije bitna, od slame je. Sad si je porušio, doveče ću je ja ponovo napraviti.
- VUČKO A ti misliš ponovo da praviš kuću?
- MILE Pa ne misliš valjda da bih noć proveo napolju, sam? Nemam ni krzno da me greje, ni oštre zube da se branim ...
- VUČKO Od koga da se braniš? Ko sme vas da dira?
- MILE Zveri iz šume, kad dođe zima ...
- VUČKO Znaš li ti koja je najopasnija zver u šumi? (nema odgovora) Vuk! Ja sam vuk.
- MILE Hajde Vučko molim te, šta to pričaš ...
- VUČKO Ti ne veruješ da sam ja vuk?

MILE To je bre smešno, pa ti si ...

Vučko ga iznenada besno zgrabi kao pravi vuk i obori na zemlju kao da će ga zaklati.

VUČKO Vukovi su najkrvoločnije šumske zveri! Na koga vuk krene taj je gotov!

Mile se na jedvite jade izvuče iz čeličnog zagrljaja svog prijatelja Vučka.

VUČKO Ali ja sam vaš drug. Neki drugi vuk bi vas ove zime pojeo, ali ja hoću da se igram sa vama. Ja samo tražim da ne dirate livadu. Ona me podseća na mog pradedu. On je na toj livadi izvršio najveličanstveniji pokolj ovaca u vučijoj istoriji. Ja sam o njegovom herojskom delu spevao svoju najlepšu epsku pesmu. Zbog te pesme i cveća na ovoj livadi u mene se zaljubila jedna zgodna vučica ...

Mile je krišom dograbio jednu batinu i zanesenog Vučka tresne po glavi.

MILE Sram te bilo! Pevaš pesme o tako gnusnom delu svog pretka! Sirote ovce!

Mile pobegne sa batinom u rukama.

VUČKO Vukovi nemaju prijatelja.

Bože mili, čuda velikoga
Ja izgubih prijatelja moga
Zbog pohlepe rasturi se sloga
Strašno li je kad udariš svoga
Bože mili, čuda velikoga!

Bože mili, čuda velikoga
Uzjahaću ata plamenoga
Izbaciću daha vatrenoga
Pogubiću prijatelja moga
Bože mili, čuda velikoga!

Bože mili, čuda velikoga
Šumom lutam srca prepukloga
Jer osvetih roda junačkoga

Osta' vuk bez igde ikoga
Bože mili, čuda velikoga!

Vučko tužno, glasno i duboko arlaukne.

IV SCENA

Cile gradi kuće od brvana. Kada je završi zatvori se u kuću.

Onda kada si sam
I loše ti krene dan
Poželiš da se skloniš
U mir da zaroniš
U dom se svoj vrati
Gde sreća te prati
I svaki detalj ti kaže
Da se sa tobom slaže.

Mile užurbano lupa na prozor kućice.

MILE Cile, otvaraj, brzo otvaraj. (nema odgovora)
Cile, odvalila ti se daska na kući!

Cile otvara prozor. Na glavi mu je peškir.

CILE Gde se odvalila daska, šta pričaš molim te?

MILE Dolazi Vučko da ti sruši kuću!

Cile hoće da zatvori prozor, Mile ga sprečava.

MILE Srušio je moju kuću!

CILE Vučko je naš drug.

MILE Bio!

CILE To je besmisleno.

MILE Kaže da smo pravili kuće na njegovoj livadi.

CILE Ah da, sećam se te njegove priče - kuće uništavaju pejzaž.

MILE Ma ne! Na toj livadi je neki njegov predak pobio stado ovaca. On se time ponosi. A ko zna, juče ovce, sutra možda mi ...

CILE Bez veze! Vučko nije vuk, u stvari ... Hm! To bi zaista moglo da bude ozbiljno. Sačekaj samo malo, odmah dolazim.

Cile zatvori prozor. Izlazi. U penjoaru je. Iznosi sto i tri stolice na rasklapanje.

MILE Šta radiš to? Seliš pokućstvo? Znaš, mislim da će pri bežanju nameštaj samo smetati.

CILE Ja nemam nameru da bežim.

Cile se vraća u kuću.

MILE Nego da se biješ sa vukom?

Cile izlazi iz kuće sa servizom za čaj.

CILE Ne! Piću čaj sa našim drugarom Vučkom.

MILE Cile, preklinjem te ...

CILE Mile, ja znam da je do sada Gile u svemu vodio glavnu reč, ali molim te poslušaj i mene bar jednom u životu. Rasklopi baštensku garnituru.

Mile napola besan, napola očajan rasklapa sto i tri stolice. Cile spušta serviz za čaj na sto.

CILE Verujem da se uz šolju čaja može postići razuman kompromis.

MILE On neće hteti da pije čaj.

CILE Ponudiću ga i aromatičnim čajnim kolačićima. Vučko voli da jede slatkiše. Hoćeš li čaj sa jednom ili dve kocke šećera?

MILE Dve.

CILE Eto vidiš, i ti si ovamo dotrčao urlajući, a sad piješ čaj i ako ga uopšte ne voliš. Ja mislim da sve nevolje počinju od toga što Vučko nikada nije imao svoj dom.

MILE Ima jazbinu.

CILE Jazbina je nešto drugo. Kada bi osetio toplinu doma, miris tek ispečenog hleba, kada bi sunce na istoku dodirnulo njegovu postelju ujutro ... mislim da bi imao razumevanja za nas. Čak mislim da bi i za sebe sagradio kuću.

MILE Vučko je vuk samotnjak.

CILE Ja mislim da bi Vučku sasvim odgovarala jedna ovakva drvena kućica kao što je ova moja. Fina, tiha, topla ...

MILE Cile ...

Ispred njih bane Vučko. On je zadihan.

CILE Oh, Vučko, družo moj, sedi s nama,

Vučko se strovali u baštensku stolicu. Pokušava da se izduva. Cile sedne kraj njega.

CILE Hoćeš kolačić? Čaj?

Vučko sa nepoverenjem uzima jedan kolačić. Smaže ga, a zatim navali na druge. Vučko alavo ispije sav čaj. On se polako oporavlja od trčanja.

CILE Vidiš, Mile?

VUČKO *Na livadi je praded moj izvršio herojsko delo
Kucnuo je čas da i ja navučem vučije odelo!
Sve ću da vas pojedem!*

Vučko prevrne sto i pojuri uplašene prasiće uz strašnu glamu.

VUČKO Kad ja dunem i vatru sunem srušiću vam kuću!

Vučko sruši kućicu od drveta.

V SCENA

Gile gradi kuću od cigara i peva ...

Štukatura, erkondišn,
vakum staklo, tišleraj
ligenštul i cvetna niša
zimski bašta i garnišla ...
Kada prase kuću gradi
Snovima se svojim sladi
Komfor mu je glavni cilj
A plan mu je ostvarljiv.
Štukatura ...

U Kuću utrčavaju Mile i Cile plačući.

GILE	Lepo sam ja vama govorio - vuk je vuk.
MILE	Ja sam mu toliko verovao. Ali neće on pored mene tek tako lako proći.
CILE	Eh, takva je sudbina prasića. Nemamo oštre zube, nemamo kandže, krzno ...
MILE	Nadam se, Gile, da si napravio solidnu kuću.
GILE	Ima jake zidove - dve i po cigle u širini ...
MILE	Ako bismo stavili nameštaj na vrata kao barikade vuk nam ne bi mogao ništa.
GILE	Misliš?
VUK	(spolja) Kad ja dunem i vatru sunem srušiću vam kuću!
CILE	Jož, ne dajte me braćo prasići!

Spolja se čuje huk. Cile se sakrije iza sofe. Gile i Mile se čvrsto zagre. Huk prestane, a u kući se ništa ne pomeri.

GILE Pa mi smo još živi!

Vučko lupa na vrata.

VU^KO *Oduvaće ove dveri
pravedna osveta šumske zveri.*

MILE Hajde da postavimo barikade na vrata, brzo.

Gile i Mile guraju sofu iza koje leži Cile.

GILE Moja divna sofica!

MILE Ma pusti nameštaj, sad spašavamo glave!
Cile ustani da nam pomogneš.

CILE Ja sam bolesnik, ja sam protiv nasilja, ja ...

VU^KO *Nema vam pomoći,
bićete u ovoj noći
izručeni velikoj zloći!*

CILE Ja sam se uplašio.

Čuje sem BAM! a zatim tiho jaukanje. Mile izvire kroz prozor.

MILE Kako je samo glup! Razbio je nos o vrata!
Imam ideju! Hajde da izazivamo vuka! Ako
nastavi ovako da lupa glavom o zid i vrata
uskoro će se sav izubijati i odustaće! Znam
kako ćemo to da radimo. Izazivaćemo ga
poezijom. On misli da je neprikosnoven
šumski pesnik.

Mile počinje da peva. Lagano mu se priključuje Cile.

Ko se boji vuka još
vuka još, tri za groš
vuka se ne bojim ja
da - da - da - da!

Ko je bio momak loš
momak loš, momak loš
koža će mu na doboš

na doboš - da - da!

Dom ću svoj odbraniti
odbraniti, odbraniti
i vuka sahraniti
zeznuću ga skroz!

GILE Ćuti, ne izazivaj ga, šta ako mi skine oluk, ili
žaluzine.

MILE Sitnice! Važno je da pobedimo vuka!

VUČKO Molite za milost bedni prasići!

Vučko ispusti borbeni poklič. Gile bezuspešno utišava Cileta i Mileta koji sve
glasnije pevaju.

GILE Prestanite, prestanite, on uništava moju
kuću. To me boli!

VUČKO (kroz plač) Naći ću način da vam srušim
kuću samo da malo bolje sročim stihove!

Mile i Cile se ne obaziru na Gileta. Gledaju kroz prozor.

MILE Vuk odlazi, odlazi, mi smo spašeni!

CILE Spašeni smo!

GILE Moja kućica je izdržala. Moja slatka, kućica
... Oh mila moja ...

Gile padne u nesvest. Uplašeni Mile i Cile ga pridižu.

MILE Probudi se Gile, pobedili smo!

CILE Dobri naš Gile, šta ti je?

GILE Šta mi je?! Vi nasrtljivci, napasnici,
domouništitelji! Kako ste samo smeli da
izazivate vuka protiv moje kuće? Ovo je
moja kuća, moja! Ne sme ni jedan crep da
joj fali.

- MILE Gile, smiri se, kuća i dalje stoji, a mi smo pobedili. To je sad najvažnije!
- GILE Vi pobedili?! Ha! Moja mila kućica vas je spasila!
- CILE Dobro, ako ti baš insistiraš da je tako bilo...
- GILE Nego kako je bilo?! Šta bi bilo s vama dvojicom da vas ja nisam primio unutra? (nema odgovora) Ja ne kažem da bih pustio da vas pojede vuk pred mojim vratima, ali mislim da imam pravo da od vas tražim da se ponašate pristojno u mojoj kući.
- MILE Možemo li da otvorimo vrata, zagušljivo je među ova četiri zida?
- CILE Ja sam protiv, šta ako ...
- GILE Ovo je moja kuća i ja odlučujem kako će biti. (tajac) Ja idem da proverim da li je nešto oštećeno, a vas dvojica polako vratite nameštaj na mesto.
- Gile odlazi u drugu sobu.
- MILE Lepo je govorio Vučko, stešnjena livada stešnjena i duša. Hajde da vratimo namešaj na mesto.
- CILE Ne pada mi napamet! Ako već tvrdi da je ovo njegova kuća, onda molim neka sve sam radi. Ja idem u sobu koju mi je dodelio i ne pada mi napamet da odatle izlazim sve do proleća. Još uvek nisam zalečio kijavicu.
- MILE Cile, molim te nemoj ti da praviš probleme.
- CILE Ja pravim probleme? A šta nam ovaj radi?! Moja kuća, moja kuća! Ovde je sve tako kabasto i glomazno bez atmosfere Da si ti hteo da se udружиš sa mnom mogli smo

MILE *Naivan si ko jelen - obraćeš bostan zelen.*

Vučko i Mile se rvu po sobi. Vučko je, naravno, jači ali Mile se ne predaje.

GILE Moj tepih, moja sofa, moja vazna ... moja kuća ... moj Mile ... ostavi mog Mileta! Cile!

MILE Ne deri se nego mi pomoz!

GILE Ali on je opasna zver ... Cile ...

Dolazi Cile.

CILE Šta se dešava? ... Joj! Šta da radimo?

GILE Ne znam, nemamo kandže, ni zube, ni ...

VUČKO (Miletu) Dobićeš ti svoju prozu. Poješću te kao ovcu!

CILE i GILE Mile! Svi za jednog jedan za sve!

Prasići skoče na Vučka. Tri praseta sa lakoćom urolaju Vučka u tepih.

VUČKO Ovo nije bila poštena borba - trojica na jednog! Obećali ste da me nećete sva trojica napadati odjednom. *Moj pradeda je sređivao jednu po jednu ovcu bednu!*

MILE Ti si Vučko sve pobrkao ... niti smo mi ovce, niti si ti tvoj pradeda ...

CILE Osim toga ovo je Giletova kuća!

GILE Naša kuća!

CILE i MILE Naša kuća!

GILE I za kaznu što si nas napao i ugrozio naš mili dom mi ćemo sada da ti se osvetimo!

CILE Kako ćemo da mu se osvetimo?

- GILE Pa, ovaj, hm poješčemo ga! On je hteo da pojede nas ...
- MILE Da pojedemo vuka? Ne znam kako se to jede vuk, mislim, moraćeš nam malo to razjasniti Gile.
- VU^KO *Kuku meni do boga mojega! Kad ja nemam nikog svojega! Da je mini moja mila vučka, ona bi vam zgotovila ručka žir-čorbu toplu i milu, da umiri ovu gladnu silu!*
- CILE Ja bih više voleo da jedem žir-čorbu nego vuka. Mislim, godilo bi zbog kijavice.
- GILE Cile, dodaj mi kuvar iz vitrine.
- VU^KO *Topla je i strasna čorba masna!*
- MILE I meni bi Gile godilo da pojedem nešto toplo.
- GILE Ješćeš toplog vuka. Donesi Mile iz kuhinje onaj teflonski kazan. Ti Cile idi sa njim i naspite dosta vruće vode iz bojlera da brže proključa! Ja ću u kuvaru pronaći recept za ručak od vuka.
- Otvora kuvar. Traži po kuvaru.
- GILE Evo ga - kuvani vuk! To je sigurno ukusno, aromatično i toplo jelo.
- CILE A kako glasi recept? Možda nemamo sve sastojke.
- GILE Odranog vuka iseći na sitne komade baciti u ključalu vodu pa tome dodati šargarepu, kupus, celer i koriander.
- CILE Eto, znao sam, nemamo koriander!
- GILE Prestanite da se izvlačite, hoćete da pustimo da nam vuk pobegne pa posle da on nas

lovi, da nas pretvori u švargle i ćevapčiče?!
Svi za jednog jedan za sve i marš u kuhinju.

Mile i Cile pokunjeni odlaze.

VUČKO

I stvarno ćete me odrati i iseći na sitne komade? (nema odgovora) *Tužna je sudbina vuka. Ubi ga prijateljeva ruka.* Mogu li bar da izreknem poslednju želju?

GILE

Koju?

VUČKO

Muzičku.

GILE

Hajd' al' nemoj dugo.

Vučko tužno peva.

Kada si sam sporo se vuče svaki dan
A život je mučan i dosadan
Kada si sam ...

Kada si sam ne dolazi ti noću ni san
Od samoće strašno ječi i zveči tvoj stan.
Kada si sam ...

Kada si sam crne te misli skolaju jako
I sve ti krene naopako tek onako vrlo lako
Kada si sam ...

Kada si sam drug ti je prosto neophodan
K'o suncu dan, snevaću san, a njega nema
I zato si sam.

GILE

Ah, kakva divna pesma! (naglo se uozbilji)
Ma šta ja to govorim! Nemam ja smisla za poeziju. A ti Vučko stidi se! Stihoklepojueš u samrtnom času!

VUČKO

Šta mogu kad sam ja lirsko-epski pesnik.

GILE

Ne dolazi u obzir! Govoriš mi kojekave stihove, hoćeš da me dirneš! Grižu savesti da izazoveš u meni!

- VUČKO Ma ne nisi ti kriv Gile! Sudbina pesnika je uvek tužna i fatalna! Ako ne bi stradao od tvoje ruke, stradao bi od vučice to je neminovno.
- GILE Nije valjda i ona htela da te pojede?!
- VUČKO Još gore! Htela je da se doseli kod mene! Poeziju u prozu da pretvori! Da renoviram jazbinu, lepim tapete, da perem uši svako jutro i da se kupam svako veče, nokte da podrezujem, odelo sa kravatom da nosim, zimnicu da spremam, kredit za nameštaj da dignem i plus svake nedelje kod njene mame na ručak da idemo, Ja njenoj mami da nosim cveće i stihove. Mož' misliti! Ma nikad!
- Mile i Cile donose kazan.
- GILE Stoj! Promena plana! Rešio sam. Nećemo da kuvamo vuka.
- MILE Nećemo da kuvamo Vučka!
- GILE Oženićemo ga!
- VUČKO Joj, nemojte molim vas. Evo sam ću da uđem u kazan.
- MILE Vučko razmisli. Možda bi mogao da budeš srećan. Sam si rekao da se vučica zaljubila u tebe. Ona bi te volela, pazila, mazila ...
- CILE Slušala bi tvoje stihove!
- MILE Ona bi nam kuvala žir-čorbu i mi bi smo ponovo mogli da budemo prijatelji! Ne bi bio usamljen!
- GILE Savetujem ti Vučko da probaš. Ako ti se sa vučicom ne sviđa mi te uvek možemo skuvati! Ništa ne gubiš. Odvežite ga!

VUČKO

*Avaj meni do boga mojega!
Šta je gore od gubitka časti?
Šta je grđe nego nisko pasti?
Može li se živet' bez slobode?
Može l' vuk bez stiha i ode?*

Vučko prilazi kotlu. Zavuče prst. Opeče se.

VUČKO

U redu, ubedili ste me!

PRASIĆI

Živeo naš drug Vučko!

Nekada kada bili smo mali
igrali smo se rado na travi.
Bili smo zaista drugovi pravi
Zajedno uvek, u snu i na javi.

Život je bio vesela igra
A svet se vrteo kao čigra.

Onda su neki brzo porasli
Njihovi ciljevi bili su jasni
Planovi veliki, silni, i strasni
Bivši nam mili drugovi krasni.

Život je postao surova igra
A svet se vrteo kao čigra

Al' od ljutnje niko ne vide vajde
Već novim putem ti sad hajde
I ne pitaj se ko je i zašta kriv
Znaj svako od nas je stvor živ.

Jer život je ipak samo igra
Dok svet se vrti kao čigra.

VI SCENA

Ispred Giletove kuće igraju se prasići.

NARATOR

I tako su prasići oženili vuka i nastavili da žive sa njim u miroljubivoj komšijskoj koegzistenciji. Zajednička želja za igrom i zajedničko ćutanje o nemilim događajima učinili su da na livadi ponovo zavlada mir. Vuk je sa vučicom u šumi dobio puno malih vučića i kada bi vučja porodica ostala sama Vučko bi im pričao o njihovoj pradedovskoj livadi. Prasići su se takođe oženili i svom potomstvu su u potaji pričali svoju verziju nemilih događaja. Kada bi se u igri sreli vučići i prasići svi bi zarad komšijskog mira mudro ćutali. I tako sve do naredne priče ...

Poljanu natkriljuje senka vukova. Iz kuće se čuje pesma „Ko se boji vuka još ...“.

K R A J